

Heidi og Terje Litlås
Litlåsveien 170
5953 Fønnes

Epost: terje@litlaas.no
mob: 95287390

LINDÅS KOMMUNE	
Klassering	
28. 01. 2015	
Ark. saknr. 4/1773	Løpnr.
Saksh.	Tilleggskode

26. januar 2015

TIL FYLKESMANNEN I HORDALAND

INNSPILL / KLAGE PÅ VEDTAK PÅ REGULERINGSPLAN FOR STATOIL MONGSTAD INDUSTRIOMRÅDE I AUSTRHEIM OG LINDÅS KOMMUNE

Industrien må ikke få tillatelse til å regulere seg så høyt opp i åssiden på Litlås. Industrien fikk på 70-tallet tillatelse til å kjøpe seg til toppen av åsen. Dette fikk man pga at industrien skulle eie buffersone mellom industri og bebyggelse. Dette ser det ut for at både industrien og politikere har glemt. Eller mistet respekten for....?

Området ble delvis kjøpt og ekspropriert til kr 1 pr m². Det har lagt ubrukt i ca 40 år, bortsett fra trasé for vannforsyning og høyspentlinjer.

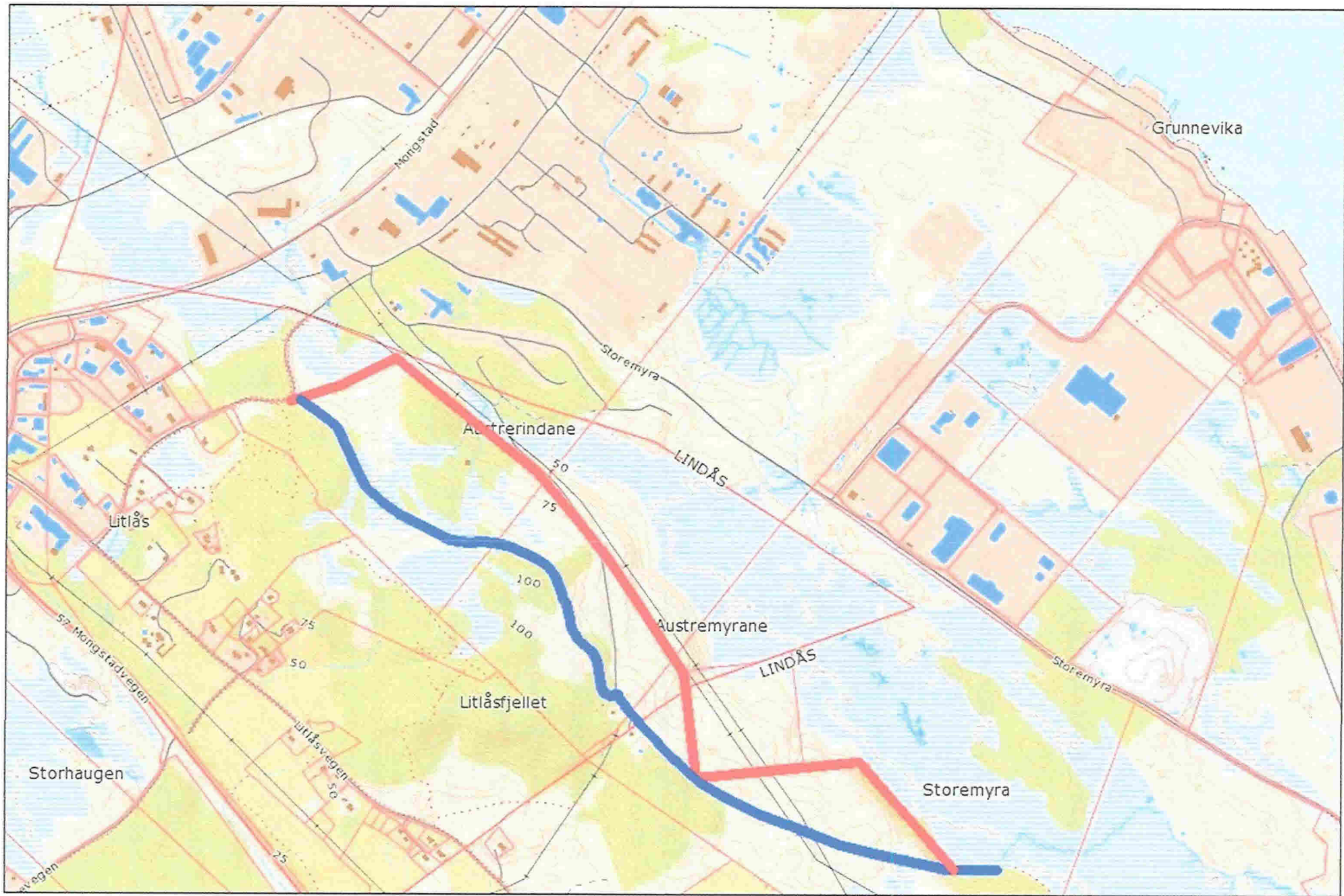
Har en følelse av at det er bortkastet tid og energi å lage dette innspillet. Men føler vi likevel bør gjøre noe med det. Det er tross alt vi som bor ved og bruker Litlåsfjellet som bryr oss. Politikerne og andre har ikke noe forhold til området. Politikerne er bare opptatt av å tilfredsstille industrien. Alle forstår for at industrien er viktig. Og hadde situasjonen vært slik at industrien ikke hadde nok areal i området hadde saken vært annerledes. Da måtte man kanskje tvangsflytte en bygd til.

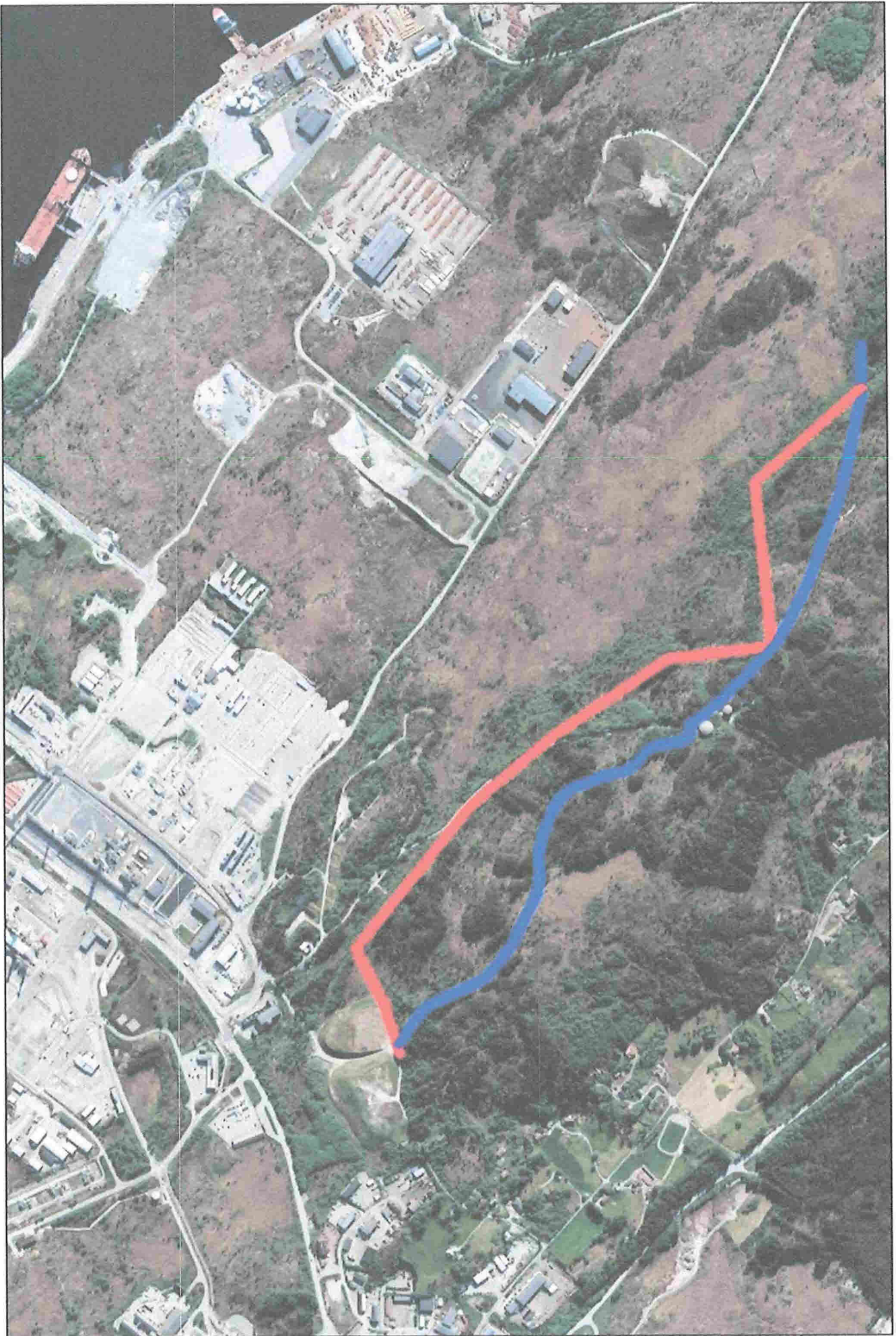
Det ligger nå flere tusen dekar som er regulert til industri på og i nærheten av Mongstad. Det er på ingen måte mangel på industriareal. Derfor burde det være unødvendig å la industrien få regulere til industriareal det som var forutsatt å være buffersone på Litlås. Høyeste punkt i Austrheim kommune er på Litlås. Det er 109 moh. I reguleringsplanen er det nå tegnet inn industriareal helt opp til 100 moh.

I reguleringsplanen er det umulig å si hvor grensene mellom IND4, IND5 og IND7 går. Deler av disse områdene bør ikke tillates som industriareal. Begrensingen bør gå der det er naturlig. Ca ved de EKSISTERENDE høyspentlinjene. Den nye 420kv linjen er planlagt høyere i åssiden. Det får være nok med denne linjen og den nye nettstasjonen til BKK i dette området. På det vedlagte kartet og bildet er blå strek slik det er tenkt i reguleringsplanen. Begrensingen for industriareal må endres og settes ved rød strek.

Området mellom blå og rød strek bør være del av natur og buffersone. Ikke industri.

Langs rød strek er det naturlig overgang fra flatt og småkupert terreng til mer kraftig stigning i åssiden. Bortsett fra ved BKK-tomten. Blå strek er helt oppe på flatene på toppen av åsen, 100 moh. Kun enkelte små hauger på Litlåsfjellet som er høyere enn dette, med 109 moh som høyeste punkt i hele Austrheim kommune.

Grense mellom industri og natur/buffersone bør gå langs eksisterende høyspentlinjer

IND 3 til 7 er med mindre unntak ikke utbygget og utgjør vel 1300 dekar. Ved å la begrensingen gå slik vi ønsker vil det fremdeles være ca 1150 dekar igjen. Som sagt det er ikke mangel på industriareal. Området har lagt mer eller mindre ubrukt i ca 40 år. Og ved sist rullering av kommunedelplanene ble det lagt ut ca 3000 dekar med NYTT industriareal I TILLEGG til det som ble kjøpt på 70-tallet. Dette ligger, med enkelt små unntak, urørt. Det er derfor ikke mangel på industriareal i området.

Industrien får hele verdiøkningen av det arealet som ble kjøpt/ekspropriert på 70-tallet og har lagt urørt siden den gang. Området vi mener må forbli natur/buffersone og ikke ønsker som industri i reguleringsplanen er på ca 150 dekar. Det er på ingen måte nødvendig å bruke dette som industriareal når det er flere tusen dekar tilgjengelig industriareal i området UTENOM det som er med i denne reguleringsplanen. Det er langt viktigere å bevare dette som naturområde enn det er å bevare hver eneste knaus i strandsonen i en øykommune som Austrheim. Kanskje bare Litlåsfjellet som har fjell i seg i stedsnavnet i Austrheim kommune. Det kan i hvert fall ikke være mange flere.

Ved å la begrensingen gå slik vi mener får vi en naturlig overgang i stedet for å få en skjæring på 10-15 meter slik som vist på bilder.

Området i reguleringsplanen IND 8 må gå ut. Her må begrensingen gå der det er naturlig. Dvs i overgangen mellom Storemyra og åsen. Ca ved 55 moh. BKK-tomten er allerede under utbygging. Der blir det nå fjellskjæringer mot terrenget over på opp mot 15 meter. Dette må vi unngå på resten av åssiden. Tomten til BKK burde egentlig vært planlagt ca 3-4 meter lavere i terrenget. Bedre massebalanse og det hadde passet bedre med både tilførselsveg over Austremyrane og slik det vil se ut senere. Nå blir veien over myrområdene liggende opp til 4 meter høyere enn terrenget i dag.

I reguleringsforskriften er IND 3, 7 og 8 er beskrevet brukt blant annet som lagerområde. Det er, etter vår mening, feil tenking og disponering. Områdene nærmest åsen må brukes til kontorbygg og butikker. Då får man en mykere overgang med bla parkeringsplasser og kanskje litt plen ol slik som Statoil har ved sitt administrasjonsbygg og slik TCM også prøver å gjøre det rundt sitt adm-bygg. Butikker som Tools og for eksempel utleiebedriften Cramo burde også lagt inn mot åsen. Ikke slik som nå på tilfeldige tomter midt i industriområdet.

Områder beskrevet som lagerområder og som ligger i utkanten blir ofte brukt til å lagre ting som er for godt til å kaste men aldri kommer i bruk igjen. Når det evt kunne vært brukt er det utdatert og for dyrt å gjøre noe med. Dermed blir utstyret bare stående og etter hvert ser slike områder nærmest ut som en søppelplass.

Typiske ting som lagres på lagerplasser i utkanten. Dette har stått i mange år.

*Disse brakken har stått så lenge at de nå er utdatert og kommer aldri mer i bruk.
Det er kostbart for eier å få dem fjernet*

Er det slik som eksemplene viser det skal se ut i overgangen mellom industri og natur?

Områdene nærmest åsen må brukes til butikker og kontorbygg. Tyngre industri og lagerområder lenger ned på det som i dag er myrområder osv.

Et annet spørsmål er om det er lurt at IND 5 kan nyttes til fakler? Dette er tett inntil åsen som består av skog lyng osv. I Austrheim kommune snakker man om at grøftetraseén for Sverdrupledningen kanskje skal ligge som en branngate etter at røret er gravd ned. Er det noen som har tenkt sånne tanker i forhold til fakkeldområdet og nærheten til natur i arbeidet med reguleringsplanen?

I Statoilsystemet er man vanligvis ekstremt opptatt av sikkerhet og HMS-arbeid. Man må nærmest skrive RUH om man er uheldig å stikker seg på en tegnestift. Burde man ikke tenke litt HMS og ikke la brannfarlige områder ligge så nær åsen at det er fare for en skog/lyngbrann?

I reguleringsforskriften, punkt 1.2 Rekkefølge, står det i punkt 1.2.1

Det må foretas en skredfarevurdering før område IND 8 kan bygges ut. Dette forteller delvis at dette området ikke er spesielt egnet til industriareal. Også et godt argument for å fjerne dette området som industri i reguleringsplanen. Hold overgangen mellom industri og terreng der det er naturlig og slik det er gjort videre mot sørøst. På ca kote + 55. Det er det dere i Lindås kommune, som dere refererer til i sakspapirene, tidligere har fått skryt for. Ikke for det som i kommuneplanen kalles N2 og i denne planen er IND 8.

Punkt 1.2.2

står det at det ikke kan etableres fakler i område IND 6 før høyspentlinjen er lagt om/fjernet evt lagt i kabel. Det er ingen høyspentlinjer i område IND 6. Regner med dette er en skrivefeil og gjelder område IND 5? Dette kravet er gjerne på grunn av bla varmeutvikling?

Punkt 1.3

omtaler eksplosjons og risikoanalyser med tanke på avstander til mellom annet bygninger. Det står ingen steder nevnt noe om avstander til skog og mark og fare for brann. Hvis det oppstår en brann i kanten på åsen og det er litt nordavind er det bare å se på kartet hvordan det ender. Kanskje området for fakler bør revurderes?

Punkt 1.2.6

omtaler massehåndtering. Jordmasser skal primært brukes til opparbeidelse av nye jordbruksareal står det. Grunneierne på Litlås og Hope som grenser til industriområdet har områder som kan brukes til dette formålet. En grunneier på Litlås er i gang med et område med nytt jordbruksareal med masser fra Mongstodområdet. En grunneier på Hope holder på med godkjenning av et område på sitt bruk. Alle brukene som grenser til industriområdene er i drift. Enten egen drift eller nabo-drift. Flere av grunneierne har allerede vært i kontakt med eierne av industriområdene og fortalt at det finnes muligheter for jorddeponering. Foreløpig virker det som det ikke er spesiell interesse for å se på dette fra industrien sin side. Det bør kanskje stå i reguleringsplanen/forskriftene at det er anledning til å anlegge midlertidige veier fra industriområdet og over åsen til områder som er egnet til jorddeponier, og som kan bli nytt landbruksareal. Da vil utbyggerne kunne kjøre jordmassene direkte på deponi uten å kjøre ut på offentlig vei. Man kan da bruke store

dumpere til transport. Hvis massen må transporteres på offentlig vei er man begrenset til å bruke kjøretøy som er tillatt på offentlig vei. Det ville være økonomisk svært gunstig for utbygger å ha tilgang nære områder for jordmassene der man slipper transport på offentlig veinett.

Mongstadorrådet kommer etter hvert til å bli pressområde for jorddeponering. Med 3-4000 dekar industriareal, mye består av myr, vil det også kreve gode områder for jorddeponering.

Det er svært skuffende når dagens administrasjon og politikere ikke ser ut for å bry seg om det som var tanken og forutsetningene den gang det ble bestemt at industrien skulle få kjøpe og eie buffersone langs Litlåsfjellet. Vil definere det som skjer og har skjedd de siste årene som respektløst overfor grunneiere og de som var med og tok avgjørelsene på 70-tallet. Kanskje en gang i en fremtid blir det nødvendig å flytte folk og sprengning og planere ut hele åsen. Hvem vet... Men det er i hvert fall ikke nødvendig å regulere til topps med industritomter slik det er nå. Kanskje har hverken politikerne eller administrasjon vært på befaring og sett skikkelig på hva de har vedtatt?

Statoil klager til tider på lønnsomheten. Innimellom snakkes det om å legge ned raffineriet. Til tider sier man opp, dvs sender folk hjem med ca 70% lønn fordi det er ikke bruk for dem. CO2-fangst ble det ikke mye av. Kan det være nødvendig i en sånn situasjon og regulere deler av det som skulle være buffersone til industritomter?

Ønsker at Fylkesmannen i Hordaland kommer på en befaring for å se på og høre på hva vi har å si før saken blir endelig godkjent.

Det er bra det er kommet en helhetlig plan for områdene. Mye fornuftig men her en oppsummering av våre innvendinger:

- Grensen for industri langs Litlåsfjellet bør gå slik det en gang var tenkt, naturlig i forhold til terrenget, og slik vi har tegnet inn med rød strek på vedlagt kart.
- Områdene langs åssiden må ikke defineres som lagerområder.
- Områdene nærmest åssiden bør være til kontor, butikkbygninger og med tilhørende parkeringsplasser slik at man får en myk overgang mellom industri og natur.
- Det bør vurderes om området for fakler, IND 5, er en sikker plassering i forhold til brannfare i skog og utmark.
- Det bør stå i forskriftene at det kan lages midlertidige vegger over åsen til jorddeponier/nye landbruksareal på brukene på andre siden.

Kunne gått en runde og fått naboene til å lese dette og signert på en underskriftsliste. Det kan vi heller gjøre hvis det har noen som helst betydning? Tror alle hadde signert. Litlåsfjellet betyr en del for oss som bruker det. Enten som friluftsområde eller beiteområde. Håper noen som leser dette bryr seg og tar en tur og ser på dette.

MVH

Heidi og Terje Litlås